

Сапо 2

Йе - хо - ва ху - бав при - мер е за нас, към всич - ки
 Ни - ма е ва - жен външ - ни - ят им вид? Ни - ма е
 Чо - век щом пъ - тя ве - рен из - бе - ре, с го - ля - ма

хо - ра без - при - стра - стен е. Във сво - я
 важ - но от - къ - де са те? Щом Бог поз -
 о - бич го при - е - ма Бог. Днес хо - ра

сбор ги ка - ни той се - га и е го -
 на - ва всич - ки - те сър - ца, как - ви са
 вся - как - ви ще при - зо - вем да ста - нат

тов жи - вот да им да - де.
 всъщ - ност зна - е той доб - ре. Бог не гле - да на ли - це, но как -
 част от Бо - жи - я на - род.

ви от - вѣт - ре сме — раз - лич - ни хо - ра ис - ка да спа - си. За - то -

ва на все - ки днес с ра - дост но - сим та - зи вест: „При - я - тел

с Бо - га мо - жеш ти да си.“